

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.708 van 27 januari 2011
in de zaak A. 197.482/VII-37.874.**

In zake : 1. Darius RADOMSKI
 2. de BVBA BUSINESS CENTER ROBBERECHTS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Inke Dedecker
 kantoor houdend te Genk
 Stoffelsbergstraat 4
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de
 Vlaamse regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Filip Vincke
 kantoor houdend te Avelgem
 Kasteelstraat 13
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :
 de BVBA KLINKAWE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Tom Swerts
 kantoor houdend te Mechelen
 Antwerpsesteenweg 18
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 23 augustus 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het "Besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur d.d. 5 juli 2010 houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing nr. 750.71/A/09.192 van 8 oktober 2009 van de Deputatie van de Provincieraad van Limburg houdende het verlenen van de

vergunning aan de BVBA Klinkawe, Keiveldstraat 7, 3580 Beringen, om een inrichting voor de opslag van bouw- en sloopafval met bijhorende mechanische behandeling en top-activiteit te exploiteren, gelegen te 3980 Tessenderlo, Zillekesstraat z/n".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een nota ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 januari 2011.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Inke Dedecker, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Michel Segers, die loco advocaat Filip Vincke verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Tom Swerts, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

1. Op 29 mei 2009 dient de BVBA Klinkawe bij de Deputatie van de provincie Limburg een aanvraag in tot het verkrijgen van een milieuvergunning voor het exploiteren van een nieuwe inrichting voor de opslag van bouw- en sloopafval met bijhorende mechanische behandeling en TOP-activiteit, in de Zillekesstraat te Tessenderlo.

2. Het perceel is volgens het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan "Hasselt-Genk" gelegen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven, en kleine en middelgrote ondernemingen. Het is tevens gelegen binnen de grenzen van het bij ministerieel besluit van 26 april 1989 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg "Industriezone IV", in een "zone voor ambachtelijke bedrijven". Ook de percelen van de verzoekende partijen liggen binnen deze zones.

De nieuwe inrichting zal worden uitgebaut op een perceel dat paalt aan de westzijde van de eerste verzoeker, die woont Zillekesstraat 10 als zelfstandig autohandelaar. Het perceel van de tweede verzoekende partij paalt aan de noord- en westzijde aan het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft. Zij exploiteert daar een bedrijvencentrum, dat kantoren verhuurt.

3. Tijdens het openbaar onderzoek worden vier bezwaren ingediend. Het College van burgemeester en schepenen van de gemeente Tessenderlo verleent op 13 augustus 2009 een ongunstig advies. De afdeling Milieuvergunningen, OVAM, de afdeling Land- en bodembescherming, Ondergrond, Natuurlijke rijkdommen - Dienst Natuurlijke rijkdommen Hasselt en de Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseren gunstig. Het Agentschap Ruimtelijke Ordening Vlaanderen brengt een stilzwijgend gunstig advies uit.

4. Op 30 augustus 2009 voegt de aanvrager aan het dossier een akoestische studie toe waarin de geluidsimpact van de breekinstallatie van de tussenkomende partij wordt geëvalueerd.

5. De deputatie van de provincie Limburg verleent op 8 oktober 2009 de gevraagde vergunning voor een termijn die eindigt op 8 oktober 2029. Naast de algemene en sectoriële voorwaarden van Vlarem II, worden tevens enkele bijzondere voorwaarden opgelegd.

6. Op 19 november 2009 stellen enkele omwonenden en bedrijven, waaronder de verzoekende partijen, een bestuurlijk beroep in tegen de verleende vergunning. Zij stellen dat de exploitatie van de inrichting te veel hinder voor de omgeving met zich mee zal brengen, en dat de inrichting niet thuishoort in een zone voor ambachtelijke bedrijven, conform het BPA.

7. In het kader van de beroepsprocedure behoudt OVAM haar oorspronkelijk gunstig advies t.a.v. het verlenen van de vergunning. De afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid adviseert ongunstig, omdat de bedrijvigheid niet in overeenstemming is met de plaatselijke stedenbouwkundige voorschriften. Ook de afdeling Milieuvergunningen en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseren ongunstig en stellen voor de beroepen gegrond te verklaren en de vergunning te weigeren.

8. Op 13 april 2010 maakt de tussenkomenende partij een bijkomende nota over naar aanleiding van de opmerkingen van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie.

9. De deputatie van de provincie Limburg levert op 12 mei 2010 de stedenbouwkundige vergunning af.

10. Bij besluit van 5 juli 2010 verklaart de minister het beroep ongegrond en bevestigt zij de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende het verlenen van de milieuvergunning. Dit is de bestreden beslissing.

III. Tussenkoms

11. Met een op 18 oktober 2010 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de BVBA KLINKAWE om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. De schorsingsvoorwaarden

12. Naar luid van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan de schorsing van de tenuitvoerlegging alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die tot de vernietiging van de aangevochten akte kunnen leiden, en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die akte de verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

V. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de verzoekende partijen

13. De eerste verzoeker voert aan dat hij naast de geplande exploitatie woont en dat zijn woon- en leefklimaat zeer ernstig wordt aangetast. Hij stelt dat hij er ter plaatse zijn professionele activiteit uitoefent. Volgens de tweede verzoekende partij vormt de storende activiteit van de vergunde inrichting een bedreiging voor haar bedrijf, dat bestaat uit een bedrijventrum dat kantoren verhuurt. Beide verzoekende partijen vrezen in essentie een moeilijk te herstellen nadeel te lijden wegens geluidshinder, luchtverontreiniging en stofhinder. Zij halen ook het risico aan op bodem- en waterverontreiniging. Wat de geluidshinder in het bijzonder betreft, wijzen zij op de plaatsing van de mengcentrale en het uitoefenen van werkzaamheden met een wiellader in open lucht, naar de openstaande poort en naar bepaalde aspecten waarmee volgens hen bij het

toekennen van de vergunning ten onrechte geen rekening werd gehouden, hoewel deze werden naar voren gebracht in de bezwaren tijdens de administratieve procedure. Zij voeren ook aan dat talrijke zware opleggers langs de woningen "zullen denderen". Zij gaan volgens eigen berekeningen uit van veertien vrachtwagens per dag die op- en af zullen rijden. Wat betreft luchtverontreiniging en stofhinder, wijzen zij op de grote hoeveelheden puin die worden vervoerd, opgeslagen en verwerkt op het terrein, in de open lucht. Dit veroorzaakt volgens hen onvermijdelijk stofhinder.

Beoordeling

14.1. De tweede verzoekende partij geeft geen concrete uitleg omtrent de werkelijke impact van de beweerde hinder op haar commerciële activiteiten. De loutere bewering dat "dergelijke storende activiteit (...) een bedreiging (vormt) voor (haar) bedrijf" voldoet te dezen niet. Luidens artikel 8, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State moet het verzoekschrift waarin de schorsing wordt gevorderd immers een uiteenzetting van de feiten bevatten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. De verzoekende partij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet zeer concrete gegevens aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. De verzoekende partij moet dus in haar verzoekschrift tot schorsing duidelijk en concreet aangeven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan.

14.2. Het perceel van de eerste verzoeker, dat paalt aan het perceel waar de hinderlijke activiteit zal worden uitgeoefend, ligt eveneens in een "zone

voor ambachtelijke bedrijven". Van wie in een dergelijke zone woont of werkzaam is, wordt verwacht dat hij een hogere tolerantie aan de dag kan leggen voor hinder die wordt veroorzaakt door bedrijven uit die zone. De verzoeker moet in dat geval zeer concrete elementen aanbrengen waaruit blijkt dat de hinder veroorzaakt door de vergunde activiteiten voor hem zo ernstig is, dat ze zelfs in een bedrijvenomgeving de grens van het aanvaardbare overschrijdt. De verzoeker beperkt zich tot een opsomming van bezwaren, die al eerder in de administratieve procedure werden opgeworpen tegen de vergunningsaanvraag. De impact van de geluidshinder op zijn persoonlijke woon- en leefsituatie wordt in het verzoekschrift echter niet geconcretiseerd noch aangetoond. Hij maakt evenmin een onderscheid tussen de ernst van het nadeel tijdens zijn eigenlijke woon- en leefsituatie dan wel tijdens de uitoefening van zijn professionele activiteiten. Uit het administratief dossier blijkt dat tijdens de administratieve procedure een geluidsstudie werd toegevoegd en dat remediërende maatregelen en voorwaarden in de vergunning werden opgelegd om de hinder te reduceren. De verzoeker betreft deze elementen niet in zijn uiteenzetting en reikt geen precieze gegevens aan die toelaten de ernst van het nadeel ten aanzien van zijn specifieke situatie in te schatten.

Uit de vergunningsaanvraag blijkt dat de tussenkomende partij wat de transportorganisatie betreft, zelf 14 bewegingen per dag voorziet met vrachtwagens door het personeel en 2 extra bewegingen met vrachtwagens. In totaal wordt uitgegaan van maximaal 30 bewegingen per dag, van personenwagens, vrachtwagens of bestelwagens. De vergunninghouder is gebonden aan wat hij zelf vooropstelt in zijn vergunningsaanvraag. De verzoeker toont niet aan dat het te dezen gaat om bovenmatige hinder in een zone voor ambachtelijke bedrijven.

De eerste verzoeker laat voorts na concreet aan te tonen dat hij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal ondergaan door overmatige stofhinder en dit ondanks de bijzondere voorwaarden in de milieuvergunning die enerzijds oplegt dat breek- en zeefactiviteiten in de gesloten loods moeten plaatsvinden om stof- en geluidshinder te voorkomen, en anderzijds bepaalt dat "om stofhinder naar

de omgeving toe te beperken de exploitant (...) verplicht (is), indien de weersomstandigheden daartoe aanleiding geven, om alle opgeslagen stuifgevoelige producten en de bereden oppervlakken van het bedrijfsterrein voldoende vochtig te houden om stofhinder naar de omgeving toe tot een minimum te beperken. Ook de te breken producten dienen, vooraleer ze in de breker terecht komen, voldoende vochtig te zijn. Hiervoor dient een sproeisysteem te worden geïnstalleerd dat deze werking kan verzekeren". Ook gaat de verzoeker eraan voorbij dat de exploitant een groenscherm van vijf meter breedte dient aan te leggen, dat een afschermdende functie heeft, en dat de stuifgevoelige producten worden afgeschermd door een keermuur van drie meter hoog.

Wat het risico op bodem- en waterverontreiniging betreft, voert de eerste verzoeker enkel aan dat de bedrijfsgrond niet volledig bestaat uit een vloeistofdichte vloer, waardoor het wegspoelende water verontreiniging zal veroorzaken. Deze affirmatie is te algemeen om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ten aanzien van de verzoeker aannemelijk te maken. De verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat ook in de bijzondere voorwaarden maatregelen worden opgelegd om verontreiniging te voorkomen.

14.3. Het beweerde zwaar moreel nadeel kan worden hersteld door een eventuele navolgende vernietiging. De verzoekende partijen tonen niet aan waarom dit te dezen niet het geval zou zijn.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen is niet aangetoond.

14.4. Er is niet voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de BVBA Klinkawe tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zevenentwintig januari tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,
bijgestaan door

Bart Tettelin,

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys